

ARCHEOLOGISCHE EVALUATIE VAN HET BODEMARCHIEF AAN DE DYNAMICALAAN EN DE LIEVEVROUWKESBOSWEG TE WILRIJK (PROVINCIE ANTWERPEN)

PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

ABO Archeologische Rapporten 1481

Rapport opgemaakt door: Sander Pelsmaekers

Kontichsesteenweg 38

B-2630 Aartselaar

Februari 2021

Dossiernr. 30283

OE: 2021B69

DEEL 2 PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

Deze archeologienota werd opgesteld door ABO nv naar aanleiding van een aanpassing en uitbreiding van het bestaande afwateringsstelsel op de site van Coca Cola aan de Dynamicalaan en de Lievevrouwesbosweg te Wilrijk (provincie Antwerpen). Het doel van dit onderzoek is drieledig. Ten eerste wordt er op basis van de beschikbare informatie nagegaan of er archeologische resten te verwachten zijn op het terrein. Ten tweede wordt nagegaan hoe goed deze resten zijn bewaard en in hoeverre ze zijn bedreigd door de geplande werken. Ten derde wordt nagegaan wat het potentieel tot kennisvermeerdering is.

Er is wel degelijk een gemiddeld archeologisch potentieel in de ruime omgeving. Uit de CAI-meldingen in de omgeving van het onderzoeksgebied blijkt immers dat Wilrijk misschien reeds bewoond werd sinds de steentijd, al blijkt dit enkel uit enkele fragmenten bewerkte vuursteen. Van de metaaltijden zijn er meer meldingen, zoals losse vondsten aardewerk en onbepaalde sporen. Ook in de ruimere omgeving zijn er nog sporen uit deze periode gevonden. De regio werd in de middeleeuwen eveneens druk bewoond, met de middeleeuwse kern van Hemiksem niet ver ten zuiden van het onderzoeksgebied. Verder wordt het gebied vooral gedomineerd door hoeves uit de middeleeuwen en nieuwe tijden die wijzen op het agrarische karakter van de streek. Enkele van deze hoeves zijn later uitgegroeid tot de luthoven of versterkte kasteeltjes die de buurt ook rijk is in de Nieuwe Tijd. Andere meldingen duiden dan weer op het militaire karakter van de streek ten tijde van de Brialmontomwalling in de 19e eeuw.

Het onderzoeksgebied is tussen de 18^e en het midden van de 20^e eeuw echter steeds grotendeels onbebouwd gebleven en was daarvoor allicht in gebruik als landbouwgrond. Ondanks de talrijke CAI-meldingen in de omgeving is er tot nu toe geen archeologie aangetroffen in de onmiddellijke nabijheid van het onderzoeksgebied. De drie percelen zijn sinds 1989 ook sterk verstoord geraakt door intensieve bouwwerken. De aanwezige verharding heeft omwille van compactie de ondergrond ook reeds dieper verstoord. Ter hoogte van het meest noordelijk perceel werd in 2016 een groenzone aangelegd met bufferbekken en taluds, wat uiteraard ook voor de nodige verstoring heeft gezorgd. Het archeologisch potentieel binnen het onderzoeksgebied wordt dan ook als eerder laag ingeschat.

Verder blijkt uit de werkzaamheden dat de geplande ingrepen eerder beperkt en zeer verspreid van aard zullen zijn. Van het totale onderzoeksgebied (124.279 m²) wordt er 4.874 m² geroerd op meer dan 8 verschillende locaties. Het gaat hier dus om slechts 3,92% van de oppervlakte, wat ook wijst op zeer beperkte verstoringen. Daarnaast zijn de ingrepen in de bodem verspreid over de verschillende percelen die –zoals blijkt uit de orthofoto's – reeds danig verstoord zijn door de bestaande invulling van het onderzoeksgebied. Zowel bij de verschillende RWA-leidingen als de pompstations en de bufferbekkens- en grachten zijn de kijkvensters van een te beperkte en verspreide aard om gedegen archeologisch onderzoek uit te voeren.

Op basis van de bovenstaande argumenten, namelijk de kleine en verspreide kijkvensters, beperkte aard van de werkzaamheden en de bestaande verstoringsgraad van het volledige onderzoeksgebied, kan geconcludeerd worden dat het potentieel tot archeologische kenniswinst te laag is. Er worden dan ook geen verdere maatregelen geadviseerd (**vrijgave**).